

PRETHODNICE HIDŽRE

طلاق الحجرة

Medina je postala domovinom muslimana i mjestom gdje mogu nesmetano boraviti. Zato je Muhammed, s.a.v.s., dozvolio ashabima da učine hidžru u Medinu. Krišom su napuštali Meku, ostavljajući u njoj sve: ženu, djecu i imetke, jer im mušrici ne bi dozvolili da to uzmu sa sobom. Jedan od prvih muhadžira bio je Ebu-Seleme, r.a. Kad je htio izići iz Meke, rodbina njegove žene mu je rekla: "Nećemo ti dozvoliti da sa sobom povedeš našu kćer!"

To je rasrdilo rodbinu Ebu-Selemea, pa su rekli:

"Mi nećemo dozvoliti da uzmete našeg sina!", (misleći na sina Ebu-Selemea). Zatim su i jedni i drugu zgrabili dijete i počeli ga vući za ruke, sve dok mu nisu iščašili ruku. Ebu-Seleme je napustio Meku, ostavivši u njoj ženu i dijete iščašene ruke.

Kad je Suhejb odlučio učiniti hidžru u Medinu, mušrici su mu rekli:

"Kad si došao među nas, bio si jedna bijedna, prezrena skitnica! Zatim si se kod nas obogatio i postigao veliki položaj, a sada želiš da nas napustiš zajedno sa svojim imetkom. E, to nikako neće moći!"

Suhejb im je na to rekao:

- "Ako bih ja vama ostavio svoj imetak, biste li me pustili?"
- "Da!" - odgovorili su. On reče:
- "Ja vam ostavljam svoj imetak!"

Neke od ashaba mušrici su uhvatili i zatvorili u kuće, svezali im noge i ruke, pa, i pored toga, ashabi su učinili hidžru radi Allaha, dž.š., ostavivši mušrincima sve što su posjedovali. Zato oni bijahu prozvani muhadžirima.